

det Udvalg at undersøge, som skal behandle Sagen i sin Helhed. Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af forskellige Ytringer, der ere fremkomne fra den ærede Minister og nogle ærede Medlemmer. Den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at man vistnok fra den Side, hvorfra jeg udtalte mig, ikke havde læst hans Motiver tilende; thi hvis jeg havde gjort det, burde jeg have set, at der var en lang Argumentation for, at den Vel, Ministeren havde valgt, var den rigtige, og at der saaledes var taget Hensyn til, hvad der var kommet frem imod denne Ordning fra vor Side forrige Gang. Deri har den ærede Minister ikke Ret. Det er jo nemlig ikke det, min Anke er gaaet ud paa. Jeg har ikke anset over, at der ikke er taget Hensyn til vort Standpunkt i den Forstand, at man slet ikke har berørt vore Indvendinger, men min Anke gjælder, at der ingen Indrømmelse er gjort. Det er det, der er slet, man har ingen Indrømmelser gjort. At man argumenterer imod de Indrømmelser, som vi ønske, kan jo ganske vist kaldes at tage et Slags Hensyn til vore Indvendinger, men at den ærede Minister polemiserer eller argumenterer — jeg brugte ikke det første Udtryk i polemisk Forstand og ønsker altsaa at blive staaende ved det sidste — for, at han har Ret, og vi have Uret, kan dog ikke kaldes for en Indrømmelse. Det maa den ærede Minister virkelig indrømme mig. Det er da den mindste Indrømmelse, vi ved denne Leilighed kunne forlange. Med Hensyn til Kvindeskolen tillod jeg mig at afbryde det ærede Medlem fra Forsens (Bajer), thi jeg har ikke sagt det, som det ærede Medlem fremsatte. Jeg har ikke sagt, at der nødvendigvis maatte blive en Konkurrence mellem den private og paatænkte offentlige Kvindeskole, og at jeg derfor var imod den offentlige Kvindeskole. Faa ingen mulig Maade. Det ærede Medlem var heller ikke rigtig underrettet, naar han betegnede den private Skole, der allerede bestaar, som en særlig kunstindustriell Skole. Det er den ikke. Det er en Skole, som forener det kunstindustrielle med et rent kunstnerisk Formaal. Hvad mit Standpunkt angaar, da er jeg saa langt fra at være fjendelig siemt imod den Kvindeskole, som den ærede Minister paatænker at oprette, at jeg siger, at, dersom de to Skoler kunne komme til at virke saaledes sammen, at den Skole, som den ærede Minister i Lovforslaget paatænker, og som ikke skulde være kunstindustriell, kunde arbejde sammen med den anden, vilde de kunne gøre megen Nytte. Men jeg kan ikke se, hvad Meningen er med den paatænkte Skole. Hvad jeg har fremsat, er imidlertid saa langt fra et Angreb paa den af Ministeren paatænkte Skole, at jeg gjerne vil tage imod den; men jeg siger, at denne lille Del af Lovforslaget ikke er tilstrækkelig for os til at begrunde en forandret Holdning lige overfor denne Sag. Den forandrede Holdning kan ikke være begrundet i Andet end i

den forandrede Situation her i Salen. Om denne have vi faaet et Bidnesbyrd fra det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup). Lige overfor dette ærede Medlem vil jeg dog tillade mig at tage den gamle Opposition i Forsvar. Thi naar han betegnede den som en systematisk Opposition, som forkastede alle Lovforslag, tror jeg ikke, at han er i Overensstemmelse med selve den Opposition, som han engang hørte til. Oppositionen gjorde gjældende, at Grunden til, at den forkastede de forskellige Lovforslag, var den, at der i disse Lovforslag ikke indeholdtes Indrømmelser til Oppositionen, og at der ifølge Forholdene, som de havde udviklet sig, og efter den Maade, som Ministeriet havde stillet sig paa i en lang Tid, ikke kunde spores den mindste Udsigt til, at saadanne Indrømmelser vilde blive gjort. Men Oppositionen har altid erklæret sig fuldt villig til at forhandle med dette Ministerium, naar blot det vilde forandre sit Standpunkt med Hensyn til Realiteterne. Det tror jeg, at det ærede Medlem vil indrømme mig er utvivlsomt, naar man vil se Oppositionens Udtalelser efter fra den Tid, og det maa vistnok bære paa en Forglemmelse fra det ærede Medlems Side, naar han kom til at udtale sig saa skarpt mod den nuværende Opposition. Men forøvrigt maa jeg takke det ærede Medlem. En stærkere Lillidsberkløring til det nuværende Ministerium kan man vel neppe vente fra det ærede Medlem paa det Stadium, hvorpaa han for Dieblisset befinder sig — man veed jo ikke, hvad det senere kan blive til — end den Udtalelse, det ærede Medlem fremkom med, at Ministeriet er saa godt sammensat og saa stærkt indadtil ved sin Sammensætning, at det er særdeles vel stillet til at forhandle med. Efter en saadan Udtalelse er det ogsaa fuldstændig konsekvent, at det ærede Medlem forandrer sit Standpunkt med Hensyn til dette Lovforslag. Mit Standpunkt er nu det, at jeg ikke skal lægge nogen som helst Hindring i Veien for, at der kan komme en forhandling istand, men selv deltagte deri, forat der mulig kan komme noget Godt ud af Sagen. Saavidt har jeg dog ifinde at gaa i Lillid til Ministeriet, som det ærede Medlem antydede, naar han sagde, at, hvis der kom andre Kombinationer — jeg tror, det var det Udtryk, han brugte — indenfor Ministeriet, vilde han ikke give noget Tilfagn om Vistand. Saa begejstret er jeg ikke for Ministeriet, at jeg, naar et eller andet Medlem af det gik af, skulde blive en systematisk Modstander at det. Jeg skulde, selv om der skulde hælde Ministeriet noget Menneskeligt, dog være villig til at forhandle, hvis der var Udsigt til, at der kunde komme noget Godt ud deraf. Ligesom at knytte mig til Ministeriets Personer kan jeg ikke være med til. Altsaa, som Sagerne nu staa, skal jeg ikke lægge Hindringer i Veien for, at Lovforslaget bliver forhandlet, og jeg vil sige, at jeg med Hensyn til denne Sag stiller mig paa samme Maade